

En ineens weet je
het...
je bent moeder

En ineens weet je
het...
je bent moeder

Sandy Janneman

Voor Dean en Jake
Mijn inspiratie en grootste geluk

Schrijver: Sandy Janneman
Coverontwerp: Janneman & Co.
ISBN: 9789402116137
© Sandy Janneman

Inhoud

Je bent moeder als...	7
En daar zit je dan	9
May the force be with you	11
Blue Monday	12
Ziek	14
Schoolpleinmoeders	16
Goeiemorgen	18
Kettingrokende peuter nu verslaafd aan vet	19
Lezen is goed voor je	21
Druk	24
Gebruiksaanwijzing	25
Jij weet niet zo heel veel hè mama	33
Ik leer lezen	35
Hij komt, hij komt....!!	36
Brief voor Sinterklaas	39
3 halen, 2 betalen	40
Daarom is wél een antwoord	41
Have a wat?!	44
Praatjes	46
Er waren eens drie pielies	47
Het kerstontbijt	49
Wat 2013 voor mij bijzonder maakte	52
Lieve Rooie en Oranje	54
Ik kom er wel	55
Wat trek ik aan	58
Verveling	60
Wij zijn klaar met verzamelen	62
Groot genoeg	64
Het werkt	67
Nog meer praatjes	69
Het consternatiebureau	72
Voor later	75
Vakantie	77

Onbeschofte kinderen?	79
Stellen zonder kinderen hebben betere relatie	81
Denker en doener	83
The breakfast club	86
Omhooggevallen	89
Consequent	91
Vloeken	93
Opruiming	95
En ineens weet ik het	97
Excuses	99
Dankwoord	100

Je bent moeder als:

- je niet meer rustig kunt gaan poepen
- je precies weet hoe laat Peppa big op tv komt
- je weet wat lektieten zijn
- je vaker in de speeltuin zit dan in de kroeg
- je snottebellen van het behang moet krabben
- je weet dat kinderen een sprongetje maken zonder te springen
- je kunt genieten van een klodder verf op een leeg wc rolletje
- je niet meer zonder hindernis een stekker in het stopcontact kunt steken
- je na een dag shoppen alleen maar kleren hebt gekocht in maat 52 t/m 176
- je precies weet hoe je groenten kunt verstoppen in eten
- je jezelf hoort vragen: "Ooh, en als Pietje in de Maas springt, dan spring jij ook?"
- je het onvergeeflijk vindt als iemand aan de deur belt tijdens dutjestijd
- je het heel normaal vindt om aan iemand anders' kont te ruiken. Het is zelfs noodzakelijk
- je weet hoe het voelt om op Lego te gaan staan
- 15 minuten ongestoord in bad liggen voelt als een lange vakantie
- de klok een uur terug zetten niet betekent dat je een uur langer kunt slapen
- je op je werk zit met spuug, snot of poep op je shirt, of nog erger, een combinatie van die drie
- opruimen een nutteloze bezigheid is
- slapen tot 8 uur net zo magisch voelt als een ritje maken op een eenhoorn
- je de halve koelkast de bioscoop binnensmokkelt

- je in staat bent braaksel op te vangen met je blote handen
- je een geheime chocoladevoorraad hebt
- je je realiseert dat de kinderen al een uur in bed liggen en je nog steeds naar tekenfilms kijkt
- je weet hoe luizen er uitzien, je ze kunt opsporen en vervolgens kunt uitschakelen
- je jezelf niet meer op de eerste plaats zet
- je je eigen moeder steeds meer gaat begrijpen

En daar zit je dan...

Kleine kinderen en dronken mensen vertellen de waarheid. En hoewel het natuurlijk fijn is dat je kind eerlijk is, kunnen ze je met dezelfde eerlijkheid behoorlijk voor schut zetten. Maar hoe zit het dan met kinderen die af en toe niet zo eerlijk zijn?

Vanaf Dean een baby was had hij last van oorpijn. Hevige oorpijn. Ontstekingen die maar bleven komen en waar hij doodziek van werd. Blij waren we dan ook toen we eindelijk werden doorverwezen naar de kno arts en we enkele weken later in alle vroegte op weg konden naar de buizenfabriek. Want een fabriek dat is het. Eén voor één worden de met oorpijn gekwelde kindjes afgevoerd waarna je ze na een minuut of 20 suf en dizzy maar mét felbegeerde buisjes weer terug krijgt. Dean's gehoor was meteen een stuk beter wat resulteerde in betere spraak en het allerbelangrijkste van alles, de pijn was weg en bleef weg.

Enkele weken later werd zijn gehoor weer een stuk minder. Zouden zijn buisjes er nu al uit zijn? Ik ging op zoek in zijn bed, onder zijn bed en in zijn oren, maar ik kon geen buisjes vinden. Eigenlijk wist ik ook niet waarnaar ik moest zoeken dus al snel staakte ik deze nutteloze actie. En zo gingen we enkele dagen later weer naar de fabriek. Na een grondige inspectie door de onsympathieke, humorloze doch kundige arts was er volgens hem maar één conclusie: "Met zijn gehoor is niks mis en zijn buisjes zitten ook nog prima. Er is een groot verschil tussen niet horen en niet luisteren mevrouw....."

En daar zit je dan...

"Dean eet nu toch je boterham op!! " "Ik kan niet eten mama ik heb pijn aan mijn tanden." *"Wat? Welke tand dan?"* "Dat weet ik niet precies maar het doet zo'n pijn!" Ik speur zijn gebit af op zoek naar een gaatje. Maar ik zie niks. Natuurlijk zie ik